

anden Udvej end at ekspropriere denne Ret-
tighed, naar man ikke vil lade Grundejerne
beholde den Ret, som de have haft mange
hundrede Aar. Det forekommer mig dog, at
man maatte kunne gaa en anden Vej — jeg
er ganske vist ikke klar over den i dette Øje-
blik, men ad Ekspropriationens Vej er det
ganske umuligt at gaa, thi alle de, som nu
ikke benytte denne Ret, vilde dog forlange
Retten erstattet, som om den blev benyttet,
og der vilde altsaa udkræves kolossale
Summer. (En Stemme: Sagtretten!)
Jeg ved ikke af, at den er bleven ekspo-
rieret af Staten. Derimod forekommer det
mig, at naar man lagde den virkelige Be-
nyttelse til Grund, saa maatte man dog
nogenlunde kunne komme til et Resultat.
Hvis man kunde saa oplyst, hvilken økono-
mist Betydning denne Aalegaardsret bevislig
har haft, f. Eks. i de sidste 5 Aar for de
paagældende Grundejere, var der allerede
naaet ikke saa lidt. Udgangspunktet skulde
da være, at for enhver, der ikke de sidste
5 Aar eller maaste 10 Aar har benyttet
denne Ret, skulde den gaa tabt, men alle de,
der virkelig have benyttet den og haft en
Indtægt af den, burde have en passende Er-
statning. Det er maaste nok et radikalt
Forslag, men jeg fastholder vedblivende, at
Aalegaardsretten ikke maa stilles i Klasse
med almindelige Ejendomsrettigheder, saa-
ledes som man ellers opfatter dem. I hvert
Fald vilde det være interessant — der er
jo saa mange statistiske Oplysninger, der
begæres og præsteres — at saa at vide,
hvilken økonomist Betydning denne Ret over-
hovedet har for Grundejerne, og til Gen-
gæld en omtrentlig Vurdering af, hvilken
økonomist Betydning det vilde have for
Fiskerne at komme i Besiddelse af ubetinget
Fiskerifrihed.

Jeg skal væsentlig indskrænke mig dertil,
idet jeg blot skal tilføje, at jeg tror trods
de Klager, der ere komne fra adskillige Fi-
skere i Øresund over Bestemmelserne i Kon-
ventionen, at de mere tænkende Fiskere
imellem dem alle indrømme, at det vilde være
et væsentligt Gode, om Konventionen, saa-
ledes som den er affattet og forelagt her,
kunde blive vedtagen. Det er jo tænkeligt,
at der kan gøres Forandringer, som Sverige
ikke vil modsætte sig, navnlig hvis de angaa
Bestemmelser, som man her forlanger fra
dansk Side, og som man fra svensk Side
nødvillig er gaaet ind paa, saa vilde det
vel være mere let at faa det forandret, end
om det er Bestemmelser, som Svenskerne
sætte særlig Pris paa. Det gør mig selv-
følgelig ondt for Bornholmerne, men for
deres Bedkommende er det jo klart, at Be-

stemmelserne væsentlig kunne forandres.
For Øresundsfiskeriet, som er gaaet saa over-
ordentlig stærkt tilbage, og for Fiskeriet i
det sydlige Kattegat er det vistnok efter de
fleste tænkelige Fiskeres Mening nødvendigt
og ønskeligt, at denne Konvention bliver
vedtagen. Paa det ærede Medlem fra Born-
holms Befragelser over Fiskeriloven og over,
at Fiskeriets Tilbagegang skulde skyldes denne
Lov, skal jeg ikke komme vidtløftig ind, da
de skyde betydelig over Maalet. Det ærede
Medlem maa jo kende de utallige Befragelser
over Fiskeriets Tilstand, inden Loven kom
ud. Hvert eneste Aar fik vi jo Adresser,
jeg kan gerne sige med Tusinder af Under-
skrifter, som forsikrede, at Fiskeriet gik til-
bage Aar for Aar, og at det stod ved sin
nære Undergang, hvis vi ikke fik Fiskeriloven.
Jeg kan derfor ikke lægge megen Vægt paa
disse Klager, og naar det ærede Medlem
baade mener, at Fiskeriloven kan være Skyld
i Fiskeriets Tilbagegang og samtidig brugte
aadanne Udtryk som, at Kontrolbestemmelserne
ere betydningsløse, da man alligevel kan gøre,
hvad man vil, saa forstaar jeg ikke Sammen-
hængen her mellem Narfag og Virkning.
Jeg tror, at Fiskeriloven har betydelige
Mangler, men jeg tror, at det var aldeles
nødvendigt, at den den Gang udkom i den
Stikelse, som den fik i 1888, og at navnlig
Bestemmelserne om Kontrol og Vedtægter,
for at man kunde frede om Fiskeriet paa en
Maade, man ikke kunde tidligere, vare saa
store Goder, at man nu ikke skal taste altfor
meget Brag paa det, som da blev gjort.
Skulde man have troet Spaadommene fra
den Tid, vilde vi nu aldeles intet Fiskeri
have haft, hvis vi ikke den Gang havde
faaet Fiskeriloven.

N. Hansen: Naar jeg har bedt om
Ordet under denne lange Behandling af
Fiskeriloven, finder jeg det rigtigt straks at
udtale, at mine Udtalelser skulle blive meget
korte. Saltvandsfiskeriet skal jeg ikke komme
ind paa, da jeg i det hele taget ikke har
videre Kendskab dertil. Hvad derimod Fersk-
vandsfiskeriet angaar, er der et Punkt, hvor-
til jeg vil knytte en ganske enkelt Bemærk-
ning. Hvad jeg særlig har tænkt at omtale,
er Fredningstiden for Ørreden. Efter § 58
i det foreliggende Lovforslag skal Ørreden
være fredet fra 1ste November til 1ste Januar.
Jeg tror nu ikke, at denne Fredningstid er
heldig valgt, da de sagkyndige Fiskere absolut
mene, at Ørreden allerede gaar op i Oktober
og i Reglen er færdig med November Maa-
nedens Udgang, og naar det er Tilfældet, vil
det vist være heldigere at faa Fredningstiden
forandret saaledes, at den kom til at gælde